

Ліки зцілюють тіло, а книга - душу

Біблія

№ 3 (54)
2019
(березень)

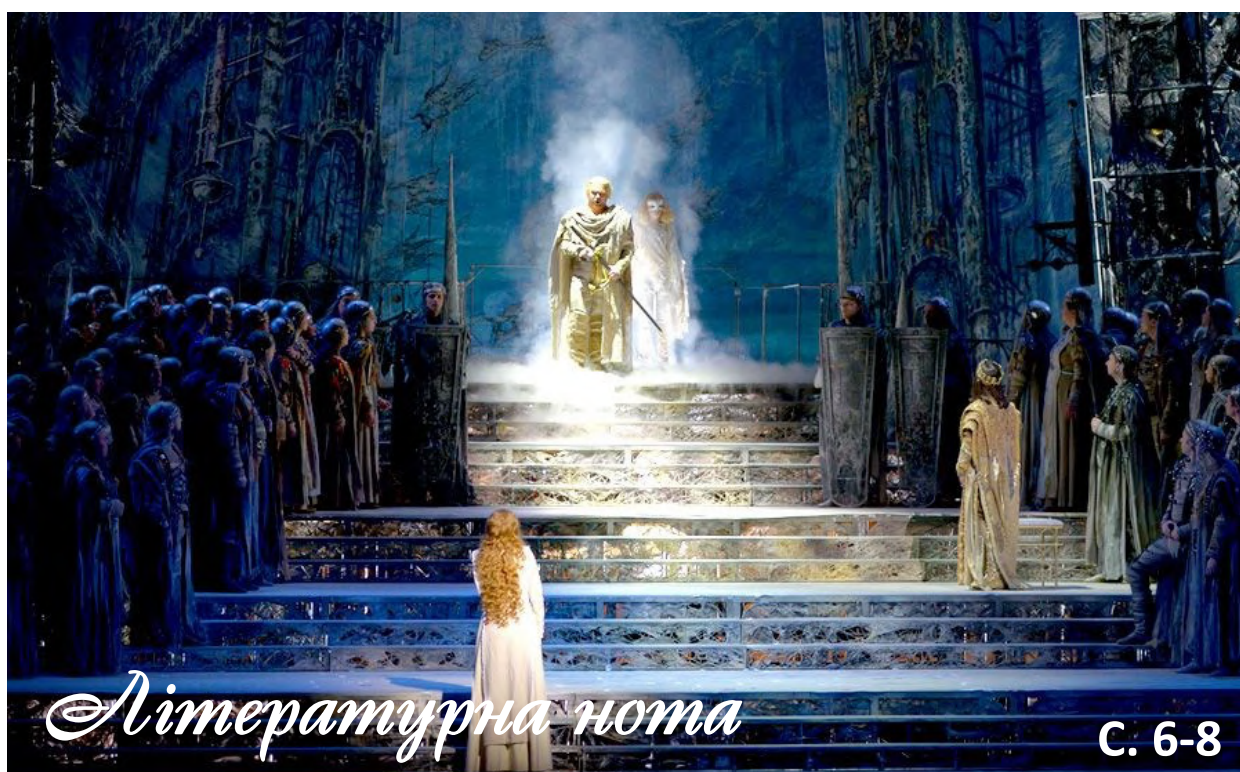
ТЕРАПЕВТ

Видається з 1 жовтня 2014 року

*Бюлетень Наукової бібліотеки
Харківського національного медичного університету*

Лознгрин: песнь о Лебедином рыцаре

Літературна нота

С. 6-8

Зміст

Харків медичний

Леонард Леопольдович Гіршман

С. Кравченко, Л. Скрипченко.....С. 3

**Бібліотечна скарбниця:
по сторінках рідкісних і цінних видань**
Коло пізнання

Т. Костюкевич.....С. 4-5

Літературна нота

Лоэнгрин: песнь о Лебедином рыцаре

О. Озеркина.....С. 6-8

Аскорбінка для душі

Історії дивовижних жінок

О. Изотова, Д. Івашова.....С. 9

Натхнення

Чувство, не тронутое временем

А. Постольная.....С. 10

Натхнення

Привязываться сложная работа

С. Пидопригора.....С. 11

Фотопогляд

Бекетовские особняки. Часть 1

В. Вискова.....С. 12

Хроніка подій

Малярський спадок Кобзаря

О. Озеркіна, Р. Вороніна.....С. 13

Наші гості

Бібліотечні уроки для першокурсників

Збори колективу

МІСЦЕ СТУДЕНТСЬКИХ АКТИВНОСТЕЙ — УНІВЕРСИТЕТСЬКА БІБЛІОТЕКА

Засідання сектору Студентської ради ХНМУ

Medtechnology

День медичних загадок

Підготовка англомовних студентів до Крок-1

Редакція.....С. 14-15

Анонси подій,

Вітання з днем народження

.....С. 16

Харків медичний

Світлана Кравченко

Лариса Скрипченко

Леонард Леопольдович Гіршман

Одна з вулиць в центрі Харкова, яка з'єднує Сумську і Пушкінську, носить ім'я видатного офтальмолога Гіршмана.

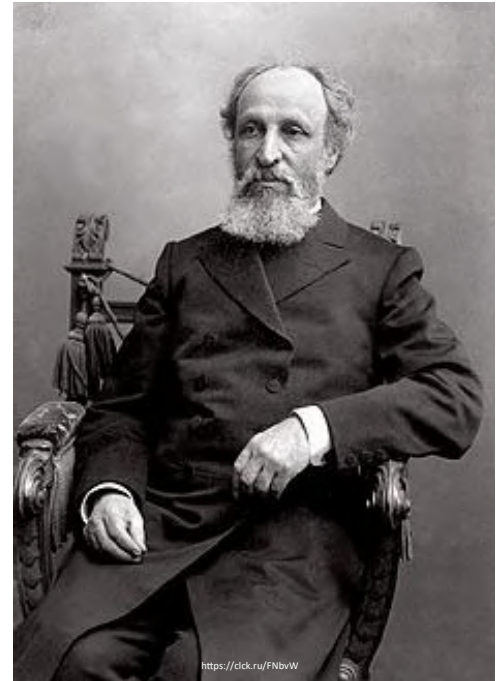
Леонард Леопольдович Гіршман (1839-1921) народився у місті Тукумі Курляндської губернії (зараз територія Латвії) у купецькій родині. У 1860 р. з відзнакою закінчив медичний факультет Імператорського харківського університету. Після захисту дисертації у 1868 р. отримав ступінь доктора, одержав звання приват-доцента з очних хвороб та згодом у 1872 р. став професором кафедри [1].

За ініціативою та під керівництвом Леонарда Гіршмана відкрита офтальмологічна клініка при Харківському університеті, Харківське відділення піклування про сліпих, засновано училище для сліпих дітей.

Досліди вченого цитувалися у підручниках з фізіології і офтальмології, визнавалися зразковими з методики і точності досліджень. У своїх статтях він писав про доцільність лікування відшарування сітківки шляхом проколу склери (фахівці того часу вважали це захворювання невиліковним), рекомендував використовувати хінін

в офтальмологічній практиці, опишував свої дослідження при лікуванні трахоми [1].

Особливу повагу Леонард Леопольдович здобув не тільки як фахівець, але й як людина найвищих моральних принципів. До нашого часу зберігається у професійних колах легенда про те, що для Гіршмана не існувало останньої години роботи, існував останній пацієнт [2]. З цього приводу збереглися коментарі самого Гіршмана: *«Лікарі вмирають з двох причин: від голоду або втоми. Я обираю другу причину»*. Учні Гіршмана порахували, що за шістьдесят один рік практики він прийняв один мільйон хворих. У рік свого 75-річчя Леонард Гіршман був обраний почесним громадянином міста Харкова. Його ім'я увічнено у назві вулиці, де він мешкав, і Харківської міської офтальмологічної клінічної лікарні, яка свого часу була побудована для нього на народні кошти і якою після виходу у відставку у 1905 р. Леонард Гіршман керував до кінця життя (1908-1921).

Леонард Леопольдович Гіршман
(1839-1921)

Використані джерела:

1. Робак І. Ю. Гіршман Леонард Леопольдович // Харківщина : енциклопедичний словник / ред. рада: С. І. Чернов, В. С. Бакіров, М. І. Титов [та ін.] ; редкол.: С. І. Посохов [та ін.] ; Харківська облрада, Харківська облдержадміністрація. – Харків : Золоті сторінки, 2015. – С. 86.

2. Перцева Ж. Н. Леонард Леопольдович Гіршман : [лекція для краєведов города] [Електронний ресурс] / Ж. Н. Перцева. – Режим доступу : <http://repo.knmu.edu.ua/handle/123456789/7996>.

Офтальмологічна клініка імені професора Л. Гіршмана
м. Харків, вул. Олеса Гончара, 5

Бібліотечна скарбниця:

по сторінках рідкісних та цінних видань

Тетяна Костюкевич

Коло пізнання

Приємно бути обізнаним в різних галузевих питаннях буття, у розмові впевнено оперувати своєю освіченістю.

Мабуть, кожна людина, починаючи зі шкільного віку, мріє одержати певний обсяг знань, не прикладаючи до цього зусиль. Особливо перед іспитами. Наприклад, проковтнути таку собі казкову пігулку — і за мить стаєш найосвіченішою людиною! Або, як у фантастичних творах — прикласти до очей такий собі загадковий супер-апаратик, і з неймовірною швидкістю через зір в мозок йде шалений потік уже готової інформації... Гарна мрія, але занадто фантастична. Ціна нашої освіченості — копітка щоденна праця з пошуку, відбору, засвоєння нової інформації.

З давніх давен людство відчувало потребу в об'єднанні всієї маси наукових та практичних знань до зручної збірки, яка дасть відповідь відразу на всі питання. Без цих збірок ми не уявляємо сьогодні жодну бібліотеку! Так, це різноманітні довідники та енциклопедії, які супроводжують нас все життя, і історія їх дуже давня.

Ще в 12-10 ст. до н.е. праці енциклопедичного характеру виникли в писемності китайського народу. У Стародавньому Єгипті своєрідні термінологічні словники з'являються, починаючи з кінця Середнього царства — з 2-ї чверті 2-го тис. до н.е.

Тему перших довідників цікаво досліджує в своїй праці «К вопросу о возникновении энциклопедий на Древнем Востоке» 1932 року вчений-єгиптолог, доктор історичних наук — Перепьолкін Ю.Я.

Він вказує, що цей період розвитку Стародавнього Єгипту характеризується масштабним будівництвом іригаційних систем. Розвивається міжвідомча переписка. Особливого значення набуває професія писарчука, що веде контроль та облік всіх етапів роботи, під час яких стикається з різними предметами і для котрих треба підібрати терміни й орієнтуватись

в них. На допомогу приходять знавці професіонали. З'являються посібники енциклопедичного характеру, які мають навчальне значення. На кінці минулого століття в Фівах знайдений папірус, що містив 323 різних слова, розбиті на групи, серед яких можна відрізнити наступне: види масел, птахи, рослини, хребетні тварини, сорти хліба, види зерна, частини тіла, список нубійських фортець і верхньоєгипетських міст. Окрім того, був додаток «постскрипtum», який містив ряд скорочень для 20-ти різних видів тварин.

Цікава організація матеріалу. Слова були написані горизонтально і розміщені один над іншим в вертикальних стовбцях. Позаду слів ставились крапки, а попереду перед кожним десятим словом його порядковий номер. Внаслідок такого книжкового оформлення кожний окремий термін чітко виділявся на фоні тексту. Установка на кожний окремий термін вказує на довідкову ознаку книги.

Зовсім інший характер має складена на півтисячоліття пізніше «енциклопедія» Амен-ем-опе, сина Амен-ем-опе. Вона цікава за своїм універсальним охопленням та систематичною спаяністю і виконує навчальну функцію. Цей письмовий пам'ятник відомий кількома списками, які зберігаються в різних музеях світу.

Списки не анонімні. Вони прикрашені іменем спеціаліста Амен-ем-опе, син Амен-ем-опе, який титулує себе «писцем божественних книг в домівці життя» чи «писцем домівки життя, вправного на своїй посаді». Енциклопедія починається з високомовного заголовку: **«Цим починається підручник, який робить розумним**

і навчає неуків, для того щоби знати все існуюче, створене Птахом і написане Тотом, небо з його зірковою системою, землею і те, що в ній, вивергнуто горами, зрошено водами, все, на що світить сонце, і все, чому дано рости на землі, придуманий писцем божественних книг «домівки життя» Амен-ем-опе, сином Амен-ем-опе.

Амен-ем-опе

Енциклопедія — коло пізнання. Так називались в Стародавній Греції сполучення тих знань, якими, вступаючи до життя, повинна оволодіти вільна людина. Зміст тих збірок в стародавні та середні віки складали так звані сім вільних мистецтв — граматика, риторика, діалектика в першій частині і арифметика, геометрія, музика, астрономія — у другій. Інші знання рахували практичними знаннями

і в царину високої науки вони не входили.

Першу енциклопедичну працю приписують Спевзіппу, учню Платона. У римлян схожі праці належать Варрону і Плінію. Справжнім засновником енциклопедичної збірки наук в середні віки вважають Марціана Капелла, який в своїй віршованій «Satira» поєднав повні курси всіх семи мистецтв.

З плином часу значення терміну «енциклопедія» змінюється. В 16 ст. енциклопедії сприймають як «збірник різноманітного змісту», і майже одночасно починається розуміння класифікації знань. Поступово цей термін набув значення, який сприймають і в сучасному світі — «наукове видання, яке надає найбільш істотні відомості за всіма галузями знань і практичної діяльності (універсальні), або галузеві».

З виданням енциклопедій пов'язані прізвиська відомих вчених, філософів, представників прогресивної частини людства. В наступних випусках «Бібліотерапевта» ми повернемося до цієї теми.

Кладязь книжкової мудрості

«... Ви завжди були уважний студент, а ваш журнал з історіями хвороб був незмінно повніший, ніж у решти. Щоді ви лише навчалися. Тепер ви фахівець і, сподіваюся, що не згубили тієї корисної звички. Не забувайте, друже мій: знання сильніше за пам'ять, а слабшому довіряти не слід... тож записуйте все ви й підозри. Важлива кожна дрібниця. Я раджу вам записувати навіть ваші сумні-правильними були ваші здогади. Ми вчимося на помилках, а не на здобутках!...»

Стокер Б. Дракула / Брем Стокер ; пер. з англ. Елли Євтушенко. — Київ : Знання, 2018. — 478 с. — [С. 151]. — (EnglishLibrary).

Литературна нота

Ольга Озеркина

Лоэнгрин: песнь о Лебедином рыцаре

Классическая эпоха Средневековья, захватывающая период с конца V до XVI веков н.э., оставила после себя задокументированные образцы народного эпоса, легенд и сказаний. Литературная фантазия народов, населявших средневековую Европу, породила целый ряд волнующих и поучительных историй о полумифических-полуреальных героях своего времени: Тристане и Изольде, Дон Жуане, Вильгельме Телле, Лорелее, Робин Гуде, докторе Фаусте и многих других. Эти герои могут быть и замечательны, но все же очень уязвимы перед судьбой и, как все люди, смертны. Но только не Лоэнгрин...

Образ рыцаря, плывущего по речным водам в ладье, запряженной белым лебедем, пришел к нам из средневековых немецких и французских легенд. Он тесно связан с эпическими сказаниями о подвигах легендарного короля Артура, хотя в самой истории о лебедином рыцаре его личность не упоминается. Лоэнгрин, загадочный рыцарь Святой Чаши Грааля — охранитель священной реликвии, из которой сам Иисус вкушал вино на Тайной вечере. В его образе были воплощены наиболее привлекательные черты идеального героя эпохи средневековья: справедливость, бесстрашие, чистота помыслов. Его символ — белый лебедь, древний символ чистоты и непорочности.

Время от времени Лоэнгрин приходит к людям, чтобы проверить силу их веры. Для этого юноша является к прекрасной девице, в данном случае к Эльзе, дочери герцога Брабанта, и предлагает ей свою руку и сердце. Условие рыцаря одно-единственное: девушка, став его женой, никогда не должна интересоваться именем и происхождением супруга, иначе потеряет суженого навеки. Нелегкое испытание для неискушенной души, ведь Эльзу окружают недоброжелатели, разжигающие костер ее недоверия к мужу, подстрекающие любопытство молодой женщины! Все может преодолеть и вытерпеть мужественное сердце Лоэнгрин: испытания в жестоких турнирах с соперниками, боевые стычки с гуннами и сарацинами, клевету завистников. Одно только ему не под силу выдержать — сомнений в его личном благородстве. Лишь только Лоэнгрин произносит свое имя, как на водной глади вырисовывается белый лебедь, влекущий за собой золотую ладью, чтобы увести рыцаря туда, откуда он прибыл, в таинственный замок Монсальват. Долго будут помнить люди о Лебедином рыцаре, долго будет сокрушаться Эльза о навеки потерянном муже!

События, происходящие в легенде, отражены в поэме немецкого средневекового поэта Вольфрама фон Эшенбаха «Парцифаль», религиозно-идеалистичес-

ком произведении о духовных поисках Парцифалья из Монсальвата, рыцаря Святого Грааля.

Еще раз мы встречаемся с Лоэнгрином на страницах произведений братьев Grimm. В начале XIX века немецкими исследователями сказочного фольклора были опубликованы сказки «Рыцарь Лебедя» и «Лоэнгрин в Брабанте», которые вызвали всплеск интереса к старинной легенде и к самому «рыцарю лебединого образа».

В легенде скрыт инносказательный смысл. Она несет в себе идею абсолютной веры, обличая неверие как корень зла всех человеческих проступков. В этом и заключается ценность средневекового мифа для современного человека: в отказе от обыденного восприятия происходящего, умении разглядеть чудесное сквозь призму повседневности, первоизданной вере в добро, честь и справедливость.

<https://dck.ru/FR8Ri>

Лоэнгрин

Рихард Вагнер и его творческое наследие

Иоганн Себастьян Бах, Виллибальд Глюк, Людвиг ван Бетховен, Феликс Мендельсон, Кристоф Иоганнес Брамс, Роберт Шуман... Великие немецкие композиторы, гении, проросшие на плодородной культурной почве... Получив мощный толчок к развитию в начале XVIII века, немецкая классическая музыка к середине следующего столетия обрела достаточно сил для создания поистине эпических творений. Характерным для этого периода было обращение к национальным корням, уходящим в глубокую древность, что неудивительно, ведь именно тогда формировалась немецкая национальная идея в преддверии создания единого государства.

Особняком в череде выдающихся немецких композиторов стоит фигура Рихарда Вагнера (1813–1883). Уроженец славного своими просветительскими традициями Лейпцига, он получил музыкальное образование в Лейпцигском университете. Монументальность, реформаторство и творческая плодовитость — основные черты композиторской деятельности Вагнера. Ему принадлежит создание девяти самостоятельных опер («Летучий голландец», «Тангейзер», «Лоэнгрин», «Тристан и Изольда» и др.), оперного цикла «Кольцо Нибелунгов» («Золото Рейна», «Валькирия», «Зигфрид», «Гибель богов»), симфонии до мажор, ряда увертюр, вокальных и фортепианных произведений. Рихард Вагнер оставил после себя 16 томов сочинений в области политики, истории, культуры, музыки и театра. В статьях по истории музыки и вопросам ее развития композитор проявил себя как блестящий музыкальный теоретик.

В своих философских работах Вагнер пророчествовал о будущей мировой гармонии, благода-

ря которой человечество достигнет вершин свободы и красоты. Но проблемой на пути к общечеловеческому счастью стоит отсутствие понимания целостности сущего: «...человек до тех пор не освободится, пока не примет радостно узы, соединяющие его с Природой». Преображение внешнего облика человека и окружающего его пространства закономерно вознесет будущее общество на высокую ступень нравственности. Иначе говоря, эстетика породит этику.

Музыкальное творчество Рихарда Вагнера красочно иллюстрирует утопические взгляды композитора, порождая могучих и прекрасных героев, благородных полулюдей-полубогов. Но живут они не за призрачной пеленой грядущего, а в далеком прошлом Европы, мрачном и величественном.

Вагнера по праву называют реформатором в искусстве: ему принадлежит создание новой оперной формы — музыкальной драмы. Композитор без сожаления ломает устоявшиеся каноны оперного действия, отбрасывает длинные увертюры, заменяя их прелюдиями, добивается непрерывности происходящих на сцене событий с помощью приема **сквозного драматургического развития**, внедряет систему лейтмотивов, укрупняет номера

Рихард Вагнер
(1813–1883)

в вокально-симфонические сцены (оперный цикл «Кольцо Нибелунгов»).

Синтез музыки и умелой драматургии, роскошь костюмов и декораций, обещают вагнеровскому зрителю захватывающее зрелище, пиршество не только для органов чувств, но и для ума. Такой является и прославившая молодого Рихарда Вагнера опера на сюжет средневековой легенде о Лебедином рыцаре «Лоэнгрине».

«Лоэнгрин» Мариинский театр

Опера Рихарда Вагнера «Лоэнгрин»

Рихарда Вагнера глубоко волновала тема взаимоотношений между творцом искусства и обществом. Художник, несущий в мир новые идеи и ценности, представлялся композитору если не божеством, то некоей сверхличностью. А где лучше всего искать подходящий идеал, как не в далеком прошлом, набрасывающим на романтического героя вуаль непогрешимости? Возвышенный образ Лоэнгрин показался Вагнеру наиболее иллюстративным для воплощения главного замысла композитора — актуализации темы одиночества Художника в современном мире. Вагнер около десяти лет разрабатывал идею и сюжет оперы. Задумав создание произведения еще в 1842 году, он обратился ко всем имеющимся в литературе источникам: средневековой легенде, поэме «Парцифаль» Вольфрама фон Эшенбаха, сказкам братьев Гримм. Изучив их, Вагнер ясно увидел своего героя: «Миф о Лоэнгрине, в его простейших чертах и глубоко значении, как истинное создание народной фантазии, вырос передо мной из новейших исследований народного эпоса». Это помогло композитору сформировать свое понимание личности Лоэнгрин и рассказать собственную историю о Лебедином рыцаре.

28 августа 1850 года в веймарском Придворном театре состоялась премьера трехактной оперы Рихарда Вагнера «Лоэнгрин». Сам композитор вынуждено отсутствует так как скрывается от властей за границей как участник антиправительственного восстания.

Увидеть постановку «Лоэнгрин» ему удалось лишь спустя 11 лет, в мае 1861 года при посещении венской оперы.

Сам Вагнер называл «Лоэнгрин» романтической оперой, ее музыкальное решение пока еще вполне традиционно, так как реформаторские идеи Вагнера на тот момент не успели оформиться и не оказали на «Лоэнгрин» такого влияния, как на другие произведения композитора. Однако, что касается драматургии оперы, то тут ее создатель позволил себе некоторые вольности. Он отказался от традиционной системы арий и дуэтов, и основой композиции оперы становится **свободная драматическая сцена**. Сольные партии органично вплетаются в крупные сцены и создается ощущение цельности действия. В опере задействованы полтора десятка лейтмотивов (основных тем), перекликаясь друг с другом на протяжении всей драмы. Вокальные партии ариозно-декламационного характера, сочетающие в себе речитатив с мелодичным исполнением.

События оперы происходят в 1933 году, и чтобы придать происходящему на сцене большей достоверности, Вагнер вводит в действие еще одного персонажа — Генриха Птицелова, первого короля Германии (876-936 гг.), не встречающегося в литературных источниках о Лоэнгрине. Личность короля Генриха, успешного завоевателя и мудрого правителя, одного из самых могущественных правителей того времени, олицетворяет в опере тему военных по-

ходов и турниров. Образ злобной и завистливой Ортруды, жены графа Брабанта, задуман Вагнером как воплощение наиболее косных и реакционных сил в обществе, в то время как Эльза, жена Лоэнгрин, представляет собой душу народа.

Кульминационной точкой музыкального действия в опере является свадебный хор «Радостный день» из третьего акта, мелодия которого в европейской и американской культуре стала таким же гимном молодоженов, как в нашей — «Свадебный марш» Мендельсона. Несомненно, это самое торжественное и светлое произведение в опере, при его звуках на церемонии бракосочетания всегда появляется невеста, поэтому в англоязычной культуре мелодия так и называется: «Вот идет невеста».

Синтез мифа, драмы и музыки наделяет оперу «Лоэнгрин» огромной силой воздействия на все органы восприятия, произведение содержит в себе высокое гуманистическое начало, что и делает его подлинным шедевром. При создании оперы сам Вагнер, как и его герой, был одержим неистребимой верой в чудесное, ведь «чудо рождает сила веры, а сомнение губит его».

Прослушать Свадебный хор из оперы Р. Вагнера «Лоэнгрин» в исполнении Симфонического оркестра и хора Баварского радио

Использованные источники:

1. Шалагинов Б. О тайне имени Лоэнгрин [Электронный ресурс]. / Б. Шалагинов. – Режим доступа : http://ekmair.ukma.edu.ua/bitstream/handle/123456789/400/Shalaginov_O_tajne_imeni.pdf?sequence=1&isAllowed=y
2. Лоэнгрин (опера) [Электронный ресурс]. – Режим доступа : [https://ru.wikipedia.org/wiki/Лоэнгрин_\(опера\)](https://ru.wikipedia.org/wiki/Лоэнгрин_(опера))
3. Саймон К. Лоэнгрин [Электронный ресурс] // Король Артур и Святой Грааль от А до Я / К. Лоэнгрин. – Режим доступа : <https://history.wikireading.ru/193910>
4. Вохминцева Е. Кто такой Лоэнгрин и почему это важно [Электронный ресурс] / Е. Вохминцева. – Режим доступа : <http://www.dailyculture.ru/stati/teatr/kto-takoy-loengrin-i-pochemu-eto-vazhno/>
5. Вагнер Рихард [Электронный ресурс]. – Режим доступа : https://ru.wikipedia.org/wiki/Вагнер,_Рихард

АСКОРБІНКА ДЛЯ ДУШІ

– З чим любите пити каву? З цукром, молоком, корицею?

Усі книжки, представлені в рубриці, ви завжди зможете прочитати, взявши їх в нашій бібліотеці на абонементі художньої літератури.

Ольга Ізотова

Дар'я Івашова

Історії дивовижних жінок

Весна іде... сонце яскравіє, дні стають довшими і теплішими, защебетали пташки, у повітрі ледь відчутний аромат свіжих квітів... А ще Міжнародний жіночий день — перше свято весни. До вашої уваги твори відомих жінок-письменниць, їх героїні — дивовижні жінки, історії про них читають у всьому світі.

Френсіс Бернет «Таємний сад»

Бернет Ф. Г. Таємний сад : роман / Ф. Г. Бернет ; пер. з англ. М. Головка. – Київ : Знання, 2018. – 270 с.

Джейн Остін «Чуття і чуттєвість»

Остін Дж. Чуття і чуттєвість / Дж. Остін ; пер. з англ. Г. Пехник. – Київ : Знання, 2018. – 431 с.

Вірджинія Вулф «До маяка»

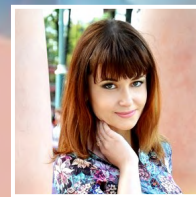
Вулф В. До маяка : роман / В. Вулф ; пер. з англ. Ю. Герус. – Київ : Знання, 2017. – 239 с.

Роман «Таємний сад» Френсіс Годгсон Бернет — зворушлива історія дівчинки-сироти Мері Леннокс. Життя героїні змінюється відтоді, як вона змушена переїхати, і у маєтку, де отримує прихисток, знаходить покинутий сад... Повертаючи його до життя, дівчинка відкриває у собі зацікавленість і співчуття до людей, яких, здавалося, геть була позбавлена. А відкривши своє серце до світу здобуває здатність його перетворювати...

Роман Джейн Остін «Чуття і чуттєвість» — історія кохання двох сестер Дешвуд: розсудливої Елінор, що завжди зважає на здоровий глузд і імпульсивної Маріанни, яка не соромиться палкості своїх почуттів і йде за покликом серця. Доля Маріанни стала запереченням розхожих уявлень у суспільстві того часу про романтичну пристрасть як вершину людських почуттів... В душі кожної з сестер не згасає надія на краще майбутнє.

«До маяка» — один із найвідоміших романів яскравої представниці модерністської прози Вірджинії Вулф. Головних героїв — містера та місіс Ремзі — авторка писала зі своїх батьків. За сюжетом вони представляють два протилежних світи: чоловічий — холодний, логічний, нетерплячий та жіночий — світ тепла, розуміння, затишку, співчуття. Попри це, роль дійових осіб у романі досить відносна, бо автор зображує думки, ідеї, настрої...

Чувство, не тронутое временем...

Любовь... «Странное чувство!» — скажите вы. Ее невозможно объяснить словами или жестами. Это некая химия... Даже ученые считают, что это искусственное чувство. Ведь когда мы влюбляемся, в животе начинают летать бабочки, а у кого-то начинается настоящая лихорадка. Благодаря одному единственному человеку мир становится ярче и прекрасней...

Но не только в реальности мы можем наблюдать это «явление». Знатки книжных премудростей очень интересно описывают это чувство, порой неожиданно вплетая удивительные эпитеты.

Антуан де Сент-Экзюпери в повести-сказке «Маленький принц» описывает любовь так: «У маленького принца на своей крошечной планете выросла роза, она была капризна и горда. Но он защищал ее от морозов на своей планете, поливал ее, разговаривал с ней, заботился о ней, роза

была его самым любимым и дорогим цветком».

А романтическая пьеса «Ромео и Джульетта» Уильяма Шекспира, забрасывает нас с вами в мир непорочной и не тронутый «временем любви»:

Ромео:

Сто тысяч раз
Вздохну с тоской от милых глаз.
К подругам мы — как школьники до-
мой,
А от подруг — как с сумкой в класс зи-
мой.

Джульетта:

Ромео, где ты? Дудочку бы мне,
Чтоб эту птичку принимать обратно!
Но я в неволе, мне кричать нельзя,
А то б я эхо довела до хрипа
Немолчным повтореньем этих слов:
Ромео, где ты? Где же ты, Ромео?

Ромео:

Моя душа зовет меня опять.
Как звонки ночью голоса влюбленных!
(перевод Бориса Пастернака)

Благодаря красивому сюжету наши сердца вместе с главными героями переживают все волнующие эпизоды их жизни и проявления чувств, которые показывают нам на сколько всепоглощающей может быть любовь.

Чувственная и нежная Скарлетт из романа Маргарет Митчелл «Унесенные ветром». Больше всего впечатляет сама история — настолько запутанная, глубокая и жизненная. Автор показывает читателю удивительные места и яркие «живые характеры». Эту книгу можно назвать самой «бурной страстью», от которой не оторваться.

Все мы разные по цвету кожи, говорим на разных языках, но для любви не существует преград. Любить не страшно... Любовь — это сказка, которую мы создаем вместе с любимым человеком. С любовью у нас вырастают крылья, мы летаем как птицы в небе, и время нам не подвластно. Сердце наполняется теплом и мечтанием, мы как герои из наших любимых книг. Любовь — чувство, которое делает нас сильнее и помогает справиться с проблемами на жизненном пути.

Желаю всем найти свою половинку, чтобы горели глаза от счастья. Любите и будьте любимы!

Список использованной литературы:

1. Шекспир В. Избранное: в 2-х ч. / В. Шекспир ; сост., авт. предисл., авт. примеч. А. Аникст. — Москва : Просвещение, 1984. — (Школьная б-ка). Ч. 1. — 1984. — 240 с.
2. Сент-Экзюпери А. Маленький принц ; Земля людей / А. Сент-Экзюпери ; пер. с фр. Е. Евтушенко. — Киев : Знання, 2018. — 272 с. — (Скарби).
3. Митчелл М. Унесенные ветром : роман / М. Митчелл. — М. : Правда, 1991. — Т. 1 / пер. с англ. Т. Озерская ; авт. предисл. П. Палиевский ; худож. Л. Дурасов. — 1991. — 605 с. : ил.

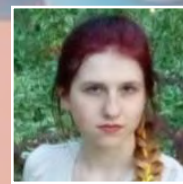

«Маленький принц»

«Ромео и Джульетта» фильм 1968 г.

Привязываться – сложная работа

Привязываться — сложная работа:
Узнать привычки, чувства и мечты;
С собой срастить стороннего кого-то,
Кого не так давно узнала ты.

Встречать — не по одежке, по улыбке.
По ней определять, как день прошёл.
Не бить с размаха злостью за ошибки
И волноваться, всё ли хорошо.

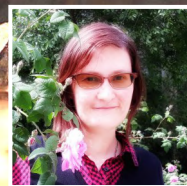
Учитывать не только результаты,
Но цели и старательность в пути.
Журить за бесполезные растраты,
А не орать свирепо «Вон уйди!»...

Не злиться на болезни и невзгоды.
Не фыркать, не кривить брезгливо рта,
Когда шторма домашней непогоды
Нельзя уладить с помощью зонта.

Не закрываться сразу на засовы,
Когда вдруг в душу плюнул сгоряча...
И всё равно сказать, что щи готовы;
И помнить: нужно бросить сахар в чай.

А главное — пусть он бывает злобен;
И ядовит, и скор он на язык...
Не забывай: тебе он в том подобен.
Он тоже лишь с трудом к тебе привык.

Вера Вискова

Бекетовские особняки. Часть 1

В октябре прошлого года я побывала на интересной экскурсии, под названием «Бекетовские особняки», и снова открыла для себя любимый город немного с другой стороны.

Все без исключения бекетовские здания поражают множеством интересных, продуманных архитектурных элементов, красотой как фасада, так и внутренней отделки.

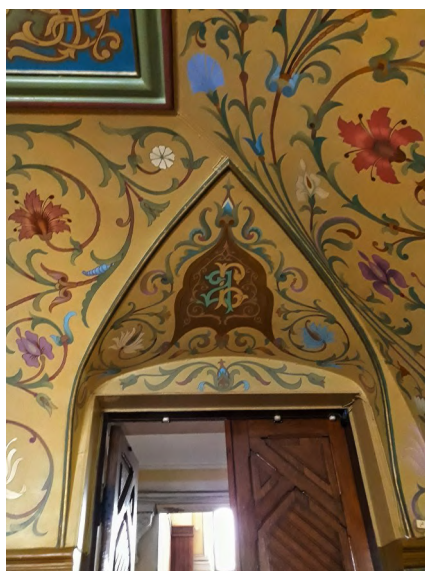
Предлагаю Вам вместе со мной взглянуть на знаменитые здания Харькова.

Нынешний Дом Ученых — это бывший особняк самого Алексея Николаевича Бекетова, расположенный на улице Жен Мироносиц, 10. Построен в 1897 году, но семья архитектора прожила там всего 4 года.

В особняке сохранилась уникальная роспись стен, центральная лестница, оформленная дубовыми панелями, камин, невероятной красоты панно, украшающее потолок в одном из центральных залов.

Фасад

Герб Бекетова

Центральная лестница

Камин

Потолочное панно

Трапезная

МАЛЯРСЬКИЙ СПАДОК КОБЗАРЯ

Де ж іще можна близько стикнутися з прекрасним, як не в стінах бібліотеки? 11-15 березня 2019 року у читальному залі гуманітарної підготовки та самостійної роботи Наукової бібліотеки в межах лекцій з української літератури відбувся ряд зустрічей зі студентами-першокурсниками.

До 205-річчя від дня народження Т.Г. Шевченка — зав. відділом Валентина Серпухова і зав. сектором Ольга Озеркіна — провели огляд-презентацію «Поезія на полотні», з метою розкрити образотворчу спадщину талановитого земляка.

Постать Т.Г. Шевченка відома українцям — ми з дитинства знайомі з шедеврами шевченківської поезії, але не кожному знайома інша, не менш яскрава частина його життя. Спадок Тараса Григоровича вміщує цілу палітру живописних робіт: портретів, пейзажів,

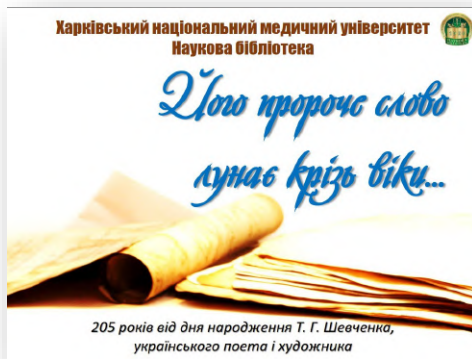

творів побутового та історичного характеру, до нашого часу дійшло понад 830 зразків живопису і графіки митця.

Майбутнім лікарям було цікаво дізнатися про окремі твори Шевченка-художника, виконані в різних техніках. Створені у найдраматичніші періоди життя Тараса Григоровича, у супроводі віршів поета, вони демонструють нам різноманітні грані шевченківського малярського таланту.

По закінченні оглядів студенти скористалися можливістю висловити власне враження від почутого. Виявилось, що їх не залишила байдужими доля Шевченка-художника, і огляд літератури знайшов своїх вдячних слухачів!

Різномісність творчої особистості поета і митця демонструє і віртуальна виставка «Його пророче слово лунає крізь віки...», вона складається з двох частин.

Перша — це вибрані поетичні та прозові твори Тараса Шевченка, які розкривають його як неперевершеного поета, біографа, художника і дослідника. Друга частина — літературознавчі та шевченкознавчі видання дослідників

Тарас Григорович Шевченко (1814-1861)

його творчості: І. Франка, В. Шевчука, М. Гаска, Д. Антоновича. Пляда науковців протягом багатьох років вела дослідницьку роботу саме з розкриття двох іпостасей Шевченка — поета і художника.

Цей цикл заходів покликаний розповісти маловідомі факти про Тараса Григоровича широкому загалу, його бажання, прагнення та доленосні події на життєвому шляху. Усі представлені видання є у фонді Наукової бібліотеки. Ви також можете долучитись до дослідження творчої спадщини Великого Кобзаря.

Ольга Озеркіна,
Регіна Вороніна

НАШІ ГОСТІ

6 березня відбувся візит до ХНМУ представників німецької організації «Діаконі» (Нойендеттельзау, Федеративна Республіка Німеччина).

Метою візиту стало знайомство з українською системою освіти у вищих та середніх медичних закладах, зокрема у медичному виші.

У рамках візиту для представників з Німеччини була проведена екскурсія університетом: відвідали Навчально-науковий інститут якості освіти, аудиторію № 3 Навчально-лабораторного корпусу, Наукову бібліотеку та музей історії ХНМУ.

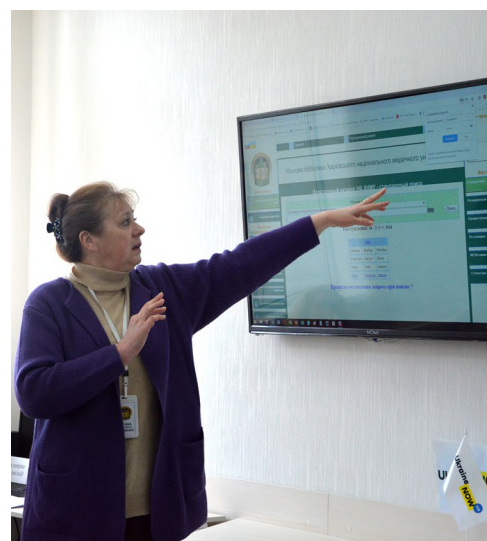
27 березня в межах проведення II туру Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт спеціальності «Медицина», який проходив в ХНМУ, до нашої бібліотеки завітала член журі проф. Л.Н. Приступа (СумДУ). Цікава екскурсія оновленим інформаційно-бібліотечним комплексом справила на гостю приємні враження, про що вона поділилася у книзі відгуків.

БІБЛІОТЕЧНІ УРОКИ ДЛЯ ПЕРШОКУРСНИКІВ

19 березня продовжено цикл бібліотечних уроків для вітчизняних першокурсників. Співробітники Наукової бібліотеки ознайомили студентів з її структурою, правилами користування, розповіли про Електронний каталог, Репозитарій ХНМУ і як правильно провести пошук. Презентували власний сайт бібліотеки, зазначили його необхідність для навчання, адже сайт є зручним інструментом, який об'єднує інформаційні, пошукові та освітні функції.

Бібліотечні уроки для вітчизняних студентів організовані разом з кафедрою української мови, основ психології та педагогіки. Дякуємо викладачам за співпрацю та підтримку!

29 березня, в останню п'ятницю місяця, як і завжди, в нашій бібліотеці санітарний день та відбуваються збори колективу. Підбивали підсумки та планували майбутнє.

Завідувачі відділів — Оксана Борисова, Тетяна Костюкевич, Яніна Вінокурова, Валентина Серпухова, Тетяна Бабак, Світлана Кравченко і Оксана Русанова — презентували звіт роботи своїх підрозділів за минулий рік. Заступник директора з ІТ Тетяна Павленко ознайомила зі статисти-

ЗБОРИ КОЛЕКТИВУ

кою використання наших е-ресурсів. Директор Ірина Киричок наголосила на головних підсумках роботи всього колективу. Зробле-

но багато за різними векторами діяльності та не менше належить зробити попереду!

МІСЦЕ СТУДЕНТСЬКИХ АКТИВНОСТЕЙ — УНІВЕРСИТЕТСЬКА БІБЛІОТЕКА

ЗАСІДАННЯ СЕКТОРУ СТУДЕНТСЬКОЇ РАДИ ХНМУ

11 березня у стінах Наукової бібліотеки (НЛК) пройшло зібрання-нарада сектору співпраці з іноземними студентами Студентського самоврядування ХНМУ. Загальний мозковий штурм — запорука креативного підходу до активної діяльності молодіжних організацій!

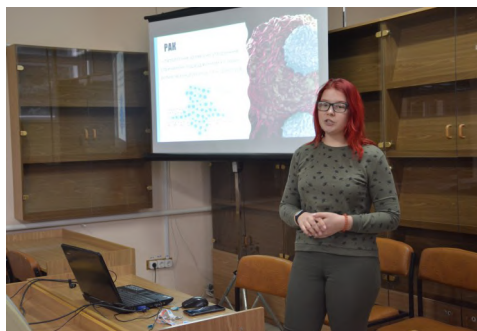

MEDTECHNOLOGY

12 березня у читальній залі Наукової бібліотеки (корпус «Б») у рамках проекту «15*4» пройшла зустріч-нарада навчального сектору Студентського самоврядування ХНМУ щодо тематики виступів та

26 березня — тренування публічного виступу. Спікери підняли теми досягнень у питанні інноваційних методів лікування раку. Також учасники тренінгу обмінювались думками про сучасне українське

кіно. Скоро у «KARAZIN STUDENT HALL» відбудуться виступи студентів вже для широкого загалу слухачів!

ДЕНЬ МЕДИЧНИХ ЗАГАДОК

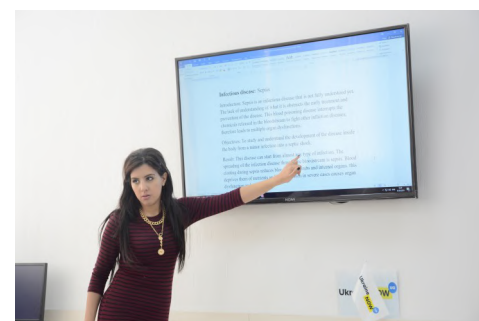
19 березня, у стінах нашої бібліотеки за ініціативи Студентського самоврядування 1 медичного факультету, пройшов цікавий захід — День медичних загадок! Будні молоді стали яскравіші з незвичайним післяобіднім дозвіллям. Завдання відрізнялись різноманітністю: скласти загальновідому фразу із слів, кросворд, бліц-вікторина. «Родзинкою» заходу став «Медичний крокодил»,

який розкрив увесь творчий потенціал і командну роботу учасників!

ПІДГОТОВКА АНГЛОМОВНИХ СТУДЕНТІВ ДО КРОК-1

25 березня Студентська Організація іноземних студентів-медиків Харкова (Academic Society of International Medical Students (ASIMS) Kharkov) на базі Наукової бібліотеки провела заняття-тренінг з підготовки до КРОК-1 для англомовних студентів.

ЗАПРОШУЄМО ОЗНАЙОМИТИСЬ З ВИСТАВКАМИ:

«М. В. Гоголь: багатолікий і загадковий»

(210 років від дня народження видатного прозаїка, драматурга і публіциста) – **1 квітня**

«Здорове покоління – майбутнє держави»

(до Всесвітнього дня здоров'я) – **7 квітня**

«Велична мудрість простоти»

(455 років від дня народження У. Шекспіра, англійського драматурга, поета) – **23 квітня**

«Стежками уранового шторму...»

(до Дня Чорнобильської трагедії) – **26 квітня**

*Місце експозиції: Абонемент художньої літератури Наукової бібліотеки
(проспект Науки 4, корпус «Б»)*

**«До 150-річчя від дня народження Миколи Сергійовича Бокаріуса, батька,
і 120-річчя від дня народження Миколи Миколайовича Бокаріуса, сина» –
квітень-червень**

«Надлишкова вага та ожиріння: наслідки» квітень-червень

«До 100-річчя з дня народження Малої Любові Трохимівни»

(«До ювілеїв видатних вчених ХНМУ») – **2019**

*Місце експозиції: Читальна зала наукової літератури Наукової бібліотеки
(проспект Науки 4, корпус «Б»)*

Вітаємо співробітників бібліотеки З ювілеєм та днем народження у березні!

Бабак Тетяну!

Костюкевич Тетяну!

Кравченко Світлану!

Неботову Олену!

Пустиннікову Людмилу!

Товтинець Надію!

Бєлякову Тетяну!

Войтюк Віту!

Івашову Дар'ю!

Капітанову Таліну!

Карпенко Жанну!

Павленко Тетяну!

Решетнікову Ніну!

Контакти:

м. Харків,

пр. Науки, 4

тел. (057)7077209

моб. (097)9937789

e-mail: biblio-t@ukr.net

Редакційна колегія:

Киричок І.В. (гол. ред.)

Русанова О.А. (відп. ред.)

Кустова К.М.

Гаєва Н.Д.

Вороніна Р.В.

